

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1984-1985**

27 MAART 1985

Ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID EN HET LEEFMILIEU
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VANDERMEULEN**

De Commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu heeft op 13 maart 1985 een korte bespreking gewijd aan dit wetsontwerp, dat door de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd overgezonden.

**

Ter inleiding van de bespreking, wijst de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu er op dat het ontwerp een wijziging aanbrengt in de procedure die wordt gevolgd voor de vestiging van nieuwe apotheken.

Op dit ogenblik is de procedure zo dat een aanvraag tot vestiging wordt beoordeeld door een vestigingscommissie. Indien het advies van deze commissie positief is, kan de Minister die bevoegd is voor de Volksgezondheid, al of niet besluiten tot het verlenen van de vergunning. Een negatief advies is in ieder geval bindend voor de Minister.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :
Vaste leden : de heren Cuvelier, voorzitter; Bonmariage, Bossicart, Mevr. Coorens, de heren Coppens, De Baere, De Bremaeker, de dames Hanquet, Herman-Michielsens, de heer Lowis, de dames Remy-Oger, Smitt, de heren Sondag, Vandekerckhove, Vangeel, Vanhaverbeke, Verbist en Vandermeulen, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heren Deleeck, Gevenois en Minet.

R. A 13028*Zie :*

Gedr. St. van de Senaat :

705 (1983-1984) : N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1984-1985**

27 MARS 1985

Projet de loi modifiant l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'art de guérir, à l'exercice des professions qui s'y rattachent et aux commissions médicales

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE
L'ENVIRONNEMENT
PAR M. VANDERMEULEN**

La Commission de la Santé publique et de l'Environnement a consacré le 13 mars 1985 une brève discussion au présent projet de loi, transmis par la Chambre des Représentants.

**

Introduisant la discussion, le Secrétaire d'Etat à la Santé publique et à l'Environnement souligne que le projet modifie la procédure suivie pour l'implantation de nouvelles officines pharmaceutiques.

Pour l'instant, cette procédure est conçue de manière telle qu'une demande d'implantation est appréciée par une Commission d'implantation. Si celle-ci émet un avis favorable, le Ministre qui a la Santé publique dans ses attributions peut décider ou non de délivrer l'autorisation. Un avis négatif est de toute manière contraignant pour le Ministre.

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : MM. Cuvelier, président; Bonmariage, Bossicart, Mme Coorens, MM. Coppens, De Baere, De Bremaeker, Mmes Hanquet, Herman-Michielsens, M. Lowis, Mmes Remy-Oger, Smitt, MM. Sondag, Vandekerckhove, Vangeel, Vanhaverbeke, Verbist et Vandermeulen, rapporteur.

Membres suppléants : MM. Deleeck, Gevenois et Minet.

R. A 13028*Voir :*

Document du Sénat :

705 (1983-1984) : N° 1 : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

Indien het wetsontwerp wordt aangenomen, zal de Minister, ook wanneer het advies negatief is, vrij kunnen oordelen.

Een lid constateert dat geen verandering wordt gebracht in het verloop van de procedure. Enkel de eindfase verschilt : voortaan zal de Minister beslissen op grond van het dossier.

Spreker meent dat het ontwerp moet worden aanvaard. Hij vindt het namelijk contradictorisch dat een advies bindend is voor iemand die de politieke verantwoordelijkheid draagt voor de uiteindelijke beslissing. Gevaar voor willekeurige beslissingen is er volgens dit lid niet wanneer zoals hier het geval is, de adviesprocedure behouden blijft.

Spreker betwijfelt overigens of de adviezen van de vestigingscommissie in alle gevallen onaanvechtbaar zijn. Ware dit wel het geval, dan zou hij met de handhaving van de bestaande regeling kunnen instemmen.

Een tweede spreker is het hier mee eens. Dit lid vindt ook dat een dwingend advies eigenlijk een *contradictio in terminis* is. Volgens deze intervenant moet de Minister de verantwoordelijkheid dragen voor de uiteindelijke beslissing.

Volgens een ander lid roept de voorgestelde wijziging toch enkele vragen op. Het is namelijk niet uitgesloten dat politieke invloeden zouden spelen bij de beslissing van de Minister.

Welk verhaal heeft een mogelijke benadeelde tegen zulk een beslissing ?

Een interpellatie in het Parlement kan hierover bezwaarlijk worden gehouden. Hooguit zou een in algemene termen gestelde vraag kunnen worden gesteld.

Blijft derhalve over : beroep bij de Raad van State. Deze procedure kan ook in de huidige stand van de wetgeving worden toegepast.

Spreker oordeelt dat de huidige procedure minder gevaar inhoudt voor willekeurige beslissingen. Men zou zich overigens kunnen afvragen waarvoor de vestigingscommissie nog nodig is, eenmaal dat het ontwerp is aangenomen.

Door een laatste intervenant wordt nog opgemerkt dat de procedure in sommige gevallen zeer lang aansleept. Hij vraagt zich trouwens af of de procedure voor de commissie van beroep niet leidt tot een « feitelijke » afwijzing van de aanvraag.

Het enig artikel van het ontwerp van wet wordt ter stemming gelegd en aangenomen met 16 stemmen, bij twee onthoudingen.

Dit verslag is goedgekeurd bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

De Verslaggever,
P. VANDERMEULEN.

De Voorzitter,
E. CUVELIER.

En cas d'adoption du projet à l'examen, le Ministre aura la liberté d'appréciation, même lorsque l'avis sera négatif.

Un membre constate qu'aucune modification n'est apportée au déroulement de la procédure. Seule la phase finale est différente, étant donné que c'est dorénavant le Ministre qui décidera sur la base du dossier.

L'intervenant estime que le projet doit être adopté. Il trouve en effet contradictoire qu'un avis puisse être contraignant pour quelqu'un qui porte la responsabilité politique de la décision finale. A son avis, le risque de décisions arbitraires est exclu si la procédure consultative est maintenue, comme c'est en l'occurrence le cas.

L'intervenant doute d'ailleurs que les avis de la Commission d'implantation soient inattaquables dans tous les cas. S'il en était effectivement ainsi, il pourrait marquer son accord sur le maintien du système existant.

Un deuxième intervenant partage ce point de vue. Il estime également qu'un avis contraignant constitue en fait une *contradictio in terminis*. Selon lui, c'est le Ministre qui doit porter la responsabilité de la décision finale.

D'après un autre membre, la modification proposée soulève tout de même un certain nombre de questions. Il n'est en effet pas exclu que la décision du Ministre soit influencée par des pressions politiques.

Quel recours une personne lésée aura-t-elle contre une telle décision ?

Une telle matière peut difficilement faire l'objet d'une interpellation au Parlement. Il serait tout au plus possible de poser à ce sujet une question formulée en termes généraux.

Il ne reste donc que le recours au Conseil d'Etat. Cette procédure peut également être suivie dans l'état actuel de la législation.

L'intervenant considère que la procédure actuelle limite davantage les risques de décisions arbitraires. On pourrait d'ailleurs se demander à quoi la Commission d'implantation servira encore, une fois le projet adopté.

Un dernier intervenant fait encore observer que dans certains cas, cette procédure dure très longtemps. Il se demande d'ailleurs si le fait d'engager la procédure devant la Commission de recours n'équivaut pas à un rejet « de fait » de la demande.

Mis aux voix, l'article unique du projet de loi a été adopté par 16 voix et deux abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 12 membres présents.

Le Rapporteur,
P. VANDERMEULEN.

Le Président,
E. CUVELIER.